

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez izdane vpošiljatelj naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostope peti-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Pokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljno pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 85.

Balkanska pisma.

Srbija: Političen položaj. — Carinska vojna. — Iz srbske žurnalistike. — Bosna-Hercegovina: Memorandum književnikov in časnikarjev. — Stara Srbija in Makedonija: Splošen položaj.

Belgrad, 1. marca.

(—nt.) Narodna skupščina pokazuje žalostno sliko. Poslaniške klopi so na polovico prazne, ker opozicija ne prihaja k sejam, a poslanci iz vladne večine, ki prihajajo v skupščino polnoštevilno, da so seje sklepčne, so nekam pobiti in nič jim ni prav, da se je narodna skupščina spremenila v klub maljših radikalcev. Nobenih debat ni v skupščini, nego se samo predlagajo in glasuje „za“ — ker opozicije ni, a vladna stranka ne mara kritikovati lastnih svojih predlogov, oziroma predlogov vlade, ki je iz večine sestavljena.

V skupščino prihaja en poslanec (pozabil sem mu ime) ves ovit, ker je močno bolan, a revež mora zapustiti postelj in sedeti v skupščini, ker ako bi ostal doma, ne bi bile seje sklepčne. Revež! Vsem se smili, a tudi vlada se vsem smili, ker njen položaj ni ravno prijeten pri takih okoliščinah. Ali ona je pri vsem tem še vedno toliko korajžna, da ne odstopi in ministri sedijo na svojih nesigurnih stolihi, ki se vsakega momenta lahko prekucnejo. Istina je, da slabe volje so ministri, posebno finančni minister dr. Marković je tako nervozen, da ne more v skupščini sedeti na svojem ministrskem stolu, nego sedi navadno v poslaniški klopi, kjer se čuti menda bolj sigurnega.

Vse se povprašuje, do kdaj bo to trpelo? In kombinira se mnogo. Koalicija, fuzija, demistija in še različne druge besede iz parlamentarnega slovarja se prav rade uporabljajo že nekaj mesecev, a položaj je vkljub temu nespremenjen in ta položaj se more označiti z dvema besedama iz parlamentarnega slovarja: permanentna kriza.

Škoda je velika, da je tako. Vsa Srbija želi, da bi bilo bolje, ker je mednarodni položaj Srbije, kar sem že večkrat naglašal — danes tako te-

žak, da bi Srbija morala imeti močno vlado, ki se ne bi morala boriti z notranjepolitičnimi neprilikami, nego bi vso svojo skrb posvetila mednarodnemu položaju države.

V ostalem, dolgo tako ne bo trpelo. V kratkem se mora vse temeljito spremeniti in če bi se spremenilo na ta način, da bi se razpustila skupščina in bi se razpisale nove volitve, pa ni nihče prav navdušen za to. Ali končno se bo vseeno moralo uporabiti to sredstvo, da se neznosen sedanji položaj spremeni, kar se more doseči edino z novimi volitvami.

Danes se je začela carinska vojna med Srbijo in Avstro-Ogrsko. Rok dosedanjih trgovinskih pogodb je potekel in Srbija se že poslužuje avtonomne carinske tarife napram avstro-ogorskemu uvozu v Srbijo.

Dunajski listi so že zmagoslavno klicali, da je Srbija kapitulirala in da je carinski konflikt poravnal, a Srbija je na vse to molčala. Ni se ji zdelo vredno, da bi dementirala glasove dunajskega časopisja, nego je molčala in čakala. A danes, ko bi se morala skleniti provizorična trgov. pogodba z Avstro-Ogrsko, spregovorila je Srbija in sicer je spregovorila tako, da se bo začudil gospod Goluchowski! V narodni skupščini je bila danes — kakor sem že brzojavno sporočil „Slovenskemu Narodu“ — sprejeta resolucija, s katero se poziva vlada, da ne sklene z Avstro-Ogrsko niti provizorija niti trgov. pogodbe, ako Avstro-Ogrska ne odobri srbskih zahtev po veterinarski konvenciji i. t. d.

Odločen je ta odgovor srbske vlade in tako je prav. Mnogi so se bali, da sedanja vlada popusti, ker je bila v poslednjem času zelo popustljiva in zato je ta njen odločen korak mnoge prijetno iznenadil.

Konflikt z Avstro-Ogrsko torej stopa v novo fazo svojega razvoja. Zasedoval ga bom točno in poročal o vsaki važnejši pojavi, ki nastopi v času konflikta.

poldne. Do 4. ure bom doma. Sicer veš, da imam zate vedno na razpolaganje nekaj denarja, a toliko že zaslužim, da ga prideš sama iskat, zlasti ker se mi vedno bolj toži po tebi.

Lavra se je stresla po vsem životu, ko je prečitala to pismo. Ali vzlic temu se je hitro odločila, kaj da stori.

„Dobro! Pa pojdem sama po denar. Toda niti z mazincem se me ne sme dotakniti. Za nobeno ceno ne.“

Potem se je začela bati. Morda se zmisli Marko prav ta dan, da je dovolj preskušnje in jo pride iskat, ravno tedaj, ko je ne bo doma. Prestašila se je te misli, a spoznala je hitro, da je jako neverjetno, da se to zgodi. Če je čakal šestindvajset dni, bo pač počakal tudi trideset dni.

Odločila se je, da odide hitro popoldne, ko je vedela, da je Marko zadržan v uredništvu „Allabarde“ in je gotovo, da ga ne sreča. „Samo pol ure izostanem — Tomajevi dobe denar, s katerim jim rešim življenje in vse bo dobro.“

Ko se je Lavra enkrat odločila, da obišče starega Pikardija, je postala kmalu mirnejša. Želela je že tako dolgo, da bi zopet prišla na ulico.

V Belgradu se porajajo novi listi kakor gljive po dežju, pa tudi umirajo radi.

Nedavno je začel izhajati nov dnevnik „Novo Vreme“, ki ga ni poklicala k življenju potreba, nego — avstrijske krone. Ta list ima eno in edino zadačo, da „obsoja“ novo stanje, ki je ustvarjeno v Srbiji z dvorsko revolucijo 11. junija 1903. I. In list svojo zadačo vestno izvršuje. Psuje na vse strani in vzdihuje za „dobrimi starimi časi“, ko je vladal v Srbiji „plemeniti“ kralj Aleksander Obrenović. Ta list se skoraj čisto nič ne čita in ogromna večina belgradskega prebivalstva ne ve, da sploh izhaja kako „Novo Vreme“, ker ga vse časopisje brez izjeme bojkotira na ta način, da nikdar ne govori o njem, kakor bi ga ne bilo.

List v kratkem propade, kakor je propadel „Narodni List“ in pozneje „Opozicija“. Avstrija bi sicer dajala uredniku denarja, ker ji je mnogo stalo do tega, da neti v Srbiji nezadovoljstvo, ali ko izprevidi, da ji vse to nič ne pomaga, zapre možno in list propade.

Ko bi slovenski davkoplačevalci vedeli, koliko njihovega denarja se uporablja proti njihovim rodnim bratom!

Ali kaj hočemo, ko se vaši klerikalni poslanci tako navdušujejo za avstrijsko balkansko politiko, a „Slovenec“ Avstrijo vedno opozarja na jugoslovansko nevarnost, a obenem se dela velikega Jugoslavana!

Znan je že memorandum, ki so ga poslali skupnemu finančnemu ministru na Dunaj književniki in časnikarji iz Bosne in Hercegovine, ki zahtevajo, da se narodu v Bosni in Hercegovini dajo vsaj najprimitivnejše pravice. Memorandum ostane, se razume, brez uspeha, ker oni na Dunaju ne marajo, da bi se kritikovalo delovanje bosanske vlade in zato o kaki svobodi tiska niti misliti ni. Avstrija hoče Bosno in Hercegovino popolnoma uničiti, a javna kontrola bi jo občutno ovirala v njenem delovanju in zato ostane vse pri starem.

Zunaj je sijalo zimsko sonce in hrepenela je po njegovi toploti in po ljudeh. Pri tem pa Marka ni pozabila niti za trenotek. Pisala mu je dolgo pismo, kakor vsak dan, morda še nekoliko nežnejše in ljubeznivejše, kakor bi ga na ta način hotela prositi odpuščanja, da prelomi svojo ljublobo.

Po obedu je odšla. Še svoji postrežnici je to prikrila. Poslala jo je v Barkovlje, vedoč, da predno se od tam vrne, bo že zopet doma. Potem se je tihotapski splazila iz hiše. Oblekle je črno obleko in vzela pred obraz gosto tančico, da bi je ne mogel nihče spoznati. Pri odhodu iz hiše je ni nihče videl. Oddahnila si je nekoliko, ko je prišla mimo Markovih vrat in potem ubrala svojo pot kar mogoče hitro.

Pikardi je stanoval blizu lesnega trga. Ko je Lavra stopila v njegovo stanovanje, jo je sprejel z resničnim veseljem. Stari lahkoživec jo je imel tako rad, da bi se to naklonjenost skoro moglo imenovati ljubezen.

„Torej si prišla! Ti renegatka, ti dezertarka, ti izdajalka! Ali veš, da je že skoro mesec dni, kar sem te zadnjikrat videl? Res, pogrešal sem te! Daj, da te objamem!“

Ali en uspeh je memorandum vseeno imel. Tuje časopisje, — posebno rusko in francosko — ga je ponatisnilo in sedaj ga zelo živahno komentira. Na ta način bo Evropa vsaj nekaj izvedela o neznosnem položaju, v katerem se nahaja bosanska raja, in je upati, da ne bomo dolgo čakali do revizije berlinskega kontrakta in pri tej reviziji Avstrija ne bo tako dobro prošla kakor na kongresu v Berlinu, ker se ji gotovo odvzame mandat, ki ga je dobila na kongresu in bo morala zapustiti Bosno in Hercegovino, katerima se podeli potem avtonomija.

Reformno delo v Macedoniji se nadaljuje. Evropski finančni kontrolorji se pečajo sedaj z redakcijo pravilnika za finančno kontrolo, a razen tega se namerava tudi povečati in reorganizovati evropsko žandarmerijo.

Maroška konferenca vpliva tudi na splošen položaj v evropski Turški. V Algecirasu ne tečejo stvari tako gladko, kakor bi se želelo in evropski mir je v opasnosti. To je vzrok, da so velike sile, ki so do sedaj živo sodelovale na macedonskem pokretu — vsaka, se razume, na svoj račun in za svoje koristi — obrnile vso svojo pozornost v Algeciras, kjer se lahko porodi iskra, ki bo zažgala celo Evropo, a Macedonijo so pustili za „boljše čase“.

Pa tudi Macedonci sami in njeni naravni zaščitniki balkanske države pazljivo zasledujejo tok marokanske konference, ker dobro vedo, da se ta konferenca indirektno tiče tudi njih.

V Macedoniji vlada relativno mir. Pripeti se sicer, da pride do manjših prask med četami z vojsko, oziroma med četami posameznih narodnosti, a take praske so na Turškem nekaj navadnega, normalnega. Večjih pokretov čet ni in jih tudi ne bo tako kmalu, ker sedaj ni čas za to. Ali v kratkem pride lahko zopet do splošne vstaje, ker se upa, da se med srbskimi in bolgarskimi revolucijonarji doseže sporazum za skupno akcijo orožja.

Lavra se je energično ubranila starčevega objema in poljuba.

„Dragi gospod Pikardi, bodite milostni in poslušajte me, ne da bi se mi smejali. Doživeli ste marsikaj; Vi poznate svet in ljudi in zato vem, da se ničemur več ne čudite. Jaz nisem več tista Lavra, ki ste jo Vi poznali. Zdaj ljubim resnično in nesebično in hočem pošteno živeti. Moja srčna želja je, da bi svojega izvoljenca zamogla osrečiti s svojo ljubeznijo.“

Pikardi je z začudenjem zamahnil z rokama in burno prekinil Lavro.

„Kako pa govoriš? Kaka pesem pa je to? Čisto so te pokvarili. Pisala si mi, da potrebuješ denarja, kaj misliš, da mi ga izvašiš na ta način? Ostani le pri oni pesmi, ki si mi jo v prejšnjih dnevih pela. Kdo pa je ta petelinček, v katerega si se tako zaljubila? Vidiš, srček, če hoče kako dekle imeti enega samega ljubimca, si ga mora izbrati izmed bogatih ljudi. Ti pa si menda izbrala reveža, ki ti še sto goldinarjev ne more dati. Lavra — to ni zate. Preveč si lepa, da bi mogla živeti v revščini. Revno žive v Trstu samo grde punice.“

Pikardi je po teh besedah vstal s svojega stola in se usedel poleg Lavre.

Volilna reforma.

Praga, 4. marca. Bivši staro-češki podpredsednik državnega zbora Zeithammer je priobčil v „Politiki“ članek o volilni reformi ter poziva češke poslance, naj se zavzamejo za to, da se en del poslancev vzame iz splošnih volitev, en del iz korporacijskih volitev, en del pa iz deželnih zborov.

Brno, 4. marca. „Lidove noviny“ izjavljajo, da, ako se Nemcem da samo en mandat več, kakor določa volilna reforma, bodo češki poslanci to smatrali brezpogojno kot napoved boja.

Praga, 4. marca. Nemška agrarna stranka je v svoji seji sklenila, da je z uvedbo splošne in enake volilne pravice zadovoljna, toda ako dobe Slovani 30 mandatov več, zahtevajo, da se odkaže nemškim manjšinam v Pragi, Budjevicah, Plznu in na Kranjskem tudi nekaj mandatov. Za reformo poslovnika bo stranka glasovala le tedaj, ako se postavno uvede nemščina za parlamentarni jezik.

Inomost, 4. marca. Schönerer-janski volilni odbor je sprejel resolucijo proti volilni reformi, češ, da jo prevečaje nemstvu sovražne tendence. Preden se da analize volilna pravica, se mora napraviti za Galicijo, Bukovino in Dalmacijo izjemno stanje.

Absolutizem na Ogrskem.

Budimpešta, 18. marca. Novi državni tajnik Kafka je izpovedal, da hoče vlada z imenovanjem kraljevih komisarjev le napraviti zopet red v deželi. Kraljevi komisarji bodo tudi preosnovali osrednje volilne komisije, in šele tedaj, ko bo to gotovo, bo vlada razpisala nove volitve. Ker pa bodo te priprave potrebovale mnogo časa, se volitvene razpisejo pred jesenjo.

Dunaj, 4. marca. Predsednik magnatske zbornice grof Csaky je rekel cesarju pri avdienci: „Na Ogrskem vladajo sedaj žalostne razmere.“ Cesar je odgovoril: „Priznavam; toda dežela je popolnoma mirna.“

„Stisni se k meni, punica; rad te imam še vedno.“

Lavra se je hitro odmaknila, kakor bi je bilo strah.

„Gospod Pikardi — pustite me. Vi bi bili lahko moj oče.“

„Dobro govoriš, prijateljica moja — nadaljuj — jaz te vedno z veseljem poslušam.“

S sklenjenimi rokami se je obrnila Lavra do starega Pikardija:

„Prosim Vas, bodite usmiljeni in verujte mi. Jaz ljubim iz vsega srca in vse duše in hočem biti poštena.“

„Kje sem to že slišal,“ je s prečim sarkazmom vpraševal Pikardi.

„Ah, da, v gledališču. Menda v klasiški igri... Marijon Deloime — ka-li?“

„Tvoja ljubezen je obnovila moje devišstvo.“ Ali se ne glasi tako? No, v šestih mesecih se boš ti sama najbolj smejala tem svojim fantazijam. Sicer sem pa prepričan, da si posvetila svojo ljubezen neki niči. Kdo pa je tvoj izvoljenec? Kak gledališki igralec, kak muzikant ali kak frizer?“

„Moj izvoljenec je mož, ki se mu spoštljivo klanja ves Trst — Diavolito je moj ljubeč,“ je s ponosom zaklicala Lavra.

(Dolge prib.)

LISTEK.

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; pisal Vinko Ruda.

(Dalje.)

Lavra je končno uvidela, da se mora odločiti, bodisi tako ali tako. In tudi zdaj je prišla do spoznanja, da ji je pomoč zagotovljena samo pri starem znanu, trgovcu Pikardiju. Razburjeni njeni živci so vplivali tako, da je začela misliti o Pikardiju, da je dostopen plemenitejšim čuvstvom. „Star je že in uvideven in vedno je bil dobrih rok — zakaj bi zdaj ne bil?“ je vpraševala samo sebe in potem v svoje pomirjenje razpredla to misel na dolgo in na široko.

Naenkrat se je prebudila iz teh svojih sanj, vzela papir in pero ter hitro spisala pismo na Pikardija. Prijazno in ljubeznivo pismo, v katerem pa ni nič omenila o svojem razmerju z Markom. Postrežnica je morala takoj odnesti pismo v Pikardijevo trgovino in je dosti hitro prinesla odgovor. Ta je bil kratek in lakoničen.

„Ljuba duša! Pridi danes pe-

Budimpešta, 4. marca. Kraljevi komisar Rudnay je utemeljeval pred zbranimi uradniki odpravo avtonomije za peštanski komitat s tem, da so se municipaini svet in komitatni uradniki opetovano zoperstavljali, da niso hoteli oddajati prostovoljno vplačanih davkov ter potrjevati prostovoljno se prijavljenih rekrutov. S tem se je ščuvalo prebivalstvo in uradništvo. Mesto odstopivšega velikega župana Beniczkega je imenovan komitatni nadsodnik Csape.

Koalicijo je smatrati za razpadlo, ker baron Banffy vsled svojega najnovejšega programa, v katerem je opustil zahteve glede armade, ne more več biti v koaliciji, temuč bo s svojo stranko izstopil.

Spor s Srbijo.

Dunaj, 4. marca. Avstro-ogrška vlada je predlagala Srbiji za sklenitev trgovinskega provizorija sledeče predloge: iz Avsto-Ogrske v Srbijo izvažano blago naj uživa carinske ugodnosti nemško-srbske, srbsko-turške in turško-bolgarske trg. pogodbe. Srbija pa plača tiste carine, ki so določene v trgovinskih pogodbah, ki jih je sklenila Avstrija z Nemčijo, Italijo, Rusijo in Belgijo. Določba glede izvoza živine iz Srbije se smatra za ugaslo; vendar si Avstro-Ogrska pridrži pravico, uvažati srbsko živino iz neokuzenih krajev pod zdravstvenimi določbami.

Belgrad, 4. marca. O pogojih dunajske vlade se je posvetoval ministrski svet pod kraljevim predsedstvom. Določili so se protipogoji. Trgovinski minister Drasković je odpotoval na Dunaj, da izroči dunajski vladi srbske pogoje za provizorij. Vlada klub v skupščini je opustil zahtevo po veterinarski konvenciji ter se zedinil za obliko, ki zagotavlja izvoz srbske živine.

Uradni list razglasa zakon, s katerim se vlada pooblašča, skleniti trgovinski provizorij do 1. maja.

Boji v Macedoniji.

Carigrad, 4. marca. V Peču se je začelo albansko prebivalstvo resno puntati, ker je nezadovoljno z muftijem. Izgredniki so zažgali muftijevo hišo ter streljali na vojake. Seveda je tudi vojaštvo streljalo. Na obeh straneh je bilo več mrtvih. Poklicati so morali osem bataljonov z dveh gorskih baterijama, ki so mesto popolnoma zasedli. Nemiri so trajali cele tri dni.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 4. marca. Car je sprejel deputacijo samodržno-monarhistične stranke iz Ivanovega ter ji rekel: „Poznam in čislam vašo čuvstva, za katera se celi samodržni stranki iz srca zahvaljujem. Povejte tistim, ki so vas poslali k meni, da se v manifestu z dne 30. oktobra napovedane reforme zanesljivo izvedejo in da ostanejo tudi pravice, ki sem jih dal narodu, nespremenljive. Moja samodržna moč pa ostane taka, kakršna je vedno bila.“

Odesa, 4. marca. V Očakovu je bil poročnik Šmid, vodja puntarjev na ladji „Potemkin“, obsojen v smrt na vislice. Trije pomorščaki so bili obsojeni na smrt z ustreljenjem. Poročnik Šmid je rekel po obsodbi: „za milost si izprosim, da me ustrelite.“

Zarote zoper inozemce na Kitajskem.

London, 4. marca. Inozemci v Pekingu so v hudem strahu. Govori se namreč, da se bliža mestu 5000 oboroženih vstašev. Pomnožena policija sicer patrolira po mestu, a zanesljiva ni. Nemci so pripeljali iz Tientsina velik top v Peking ter ga postavili pred nemško poslanstvo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. marca.

— **Vodstvo narodno-napredne stranke** sklicuje shod zaupnikov na nedeljo, dne 25. marca t. l.

— **Klerikalno izdajstvo.** Našo trditve, da so kranjski klerikalni poslanci v zadevi volilne reforme izdali slovenske narodne koristi in prodali vladi in nemški ljudski stranki štajerske in koroške Slovence, potrjuje tudi celjska „Domovina“, ki piše v svoji sobotni številki doslovno to-le: „Mi spodnještajerski in koroški Slovenci smo bili v korist nemške ljudske stranke prodani. Danes konstatujemo — četudi se bo morda od te ali one stranizanih — konstatujemo in trdimo apodiktčno, da smo bili prodani odslovenskih poslancev, ki se jim je šlo edino za strankarske koristi, prodani in oropani za naše pravice. Svojo trditve upamo dokazati vsak čas. Žalostno in sramotno je to in se bo na povzročiteljih samih še težko maščevalo.“ — Na naša stvarna izvajanja o tej zadevi je „Slovenec“ odgovoril s psovskimi in jih imenoval „zlobnost in neumnost“, ne da bi se nas upal stvarno z argumenti zavračati in pobijati. To je značilno dovolj! Radovedni smo, če ga bodo očitanja celjske „Domovine“ spravila toliko iz ravnotežja, da bo vsaj nekoliko pridvignil kopreno, v katero je zavito narodno izdajstvo kranjskih klerikalnih poslancev!

— **Že zopet vladni komisar.** Grof Chorinsky, pobožni koadjutor gospoda Schwarzja, dela dosledno. Kjer je kaka občina, ki bi morda prišla v napredne roke, je takoj s komisarjem pri roki. Samočv Medvodah, kjer so klerikalci sleparili, da je bilo groza, je kompanija Chorinsky-Schwarz spala kakor polh v zimi. Na Jesenice, v Knežak so se pa odpotili komisarji, ki so uredili svoje poslovanje tako, da so bili naprednjaki poraženi. O ti dvojni pravici bomo že spregovorili, kadar pride čas. Za danes imamo sporočati, da je naša slavna vlada tudi v Drago odposlala posebnega komisarja, ki bo sedaj v trdi zimi, ko so vsi slovenski volilci na delu po svetu, z znano spretnostjo vodil in dogal občinske volitve v Drago. Dosedanji župan je sicer prosil, da naj se volitve razpišejo na mesec maj, pa ni nič pomagalo, privdand je komisar. Že poprej pa se je pritožba nekaterih arogantnih Kočevcev tako spretno zavlačevala, da se je rešila ravno okrog novega leta, dočim bi se bila lahko že dosti prej rešila. Ali gospodje so hoteli imeti volitve v trdi zimi, zategadelj so pritožbo zavrnil v trdi zimi, volitev pa ex offio kasirali. To je star recept, po katerem se je svoj čas pod Widmannom na Kranjskem vladalo! Chorinsky in Schwarz sta ga zopet izkopala, in sedaj bomo izgubili slovensko Drago, po kateri so Kočevci toliko čaza zaman svoje prste stegovali. Naši klerikalci pa bodo tudi zadovoljni, ker bo obenem odstranjena napredna stara korenina, župan Turk!

— **Občinski svet** ima v torek, 6. marca ob 5. popoldne seje. Na dnevnem redu so: Naznanila predsedništva in poročila o letošnjih dopolnilnih volitvah za občinski svet; o županovem dopisu, naj bi se že letos začelo zidati poslopje za cesarja Franca Jožefa I. mestno višjo deželno šolo; o županovem dopisu v zadevi odkupa zgradb, ki so doslej lastnina „Drsalnega društva“ ob ribniku pod Turnom; o ponudbi tovarnarja Maksa Samasse za odkup nekega mestnega sveta na Gradu in glede uravnave njegovega tovarniškega stavišča na Prulah; o dopisu županovem glede stališča, ki naj ga zavzame mestna občina v zadevi državnega prispevka za regulacijo Rožnih ulic; o prevzetju trga pred južno-železnično postajo v mesno oskrbo; o prošnji Lončaričevih dedičev za porazdelitev parcele št. 198 katastralne občine Sv. Petra predmestje I. del na voglu Resljeve ceste in Slomškovi ulic; o uporabi izredno dovoljenega kredita 1500 K za nabavo učil na II. mestni slovenski deški ljudski šoli; o uporabi dotacije za leto 1905. Na I. mestni slovenski deški ljudski šoli; o prošnji vodstva II. mestne slovenske deške ljudske šole za nakup risalnih miz; o prošnji vodstva I. mestne slovenske deške ljud-

ske šole za nakup novih omar za učila; o prošnji Lichtenthurničine sirotišnice za prispevek k napravi nove šolske opreme; o oddaji cesar Franca Jožefove ustanove za realce; o oddaji cesar Franca Jožefove ustanove za učence c. kr. umetno obrtne strokovne šole v Ljubljani; o županovem dopisu glede oddaje izdelave podrobnih načrtov za c. kr. državno obrtno šolo; o županovem dopisu glede podkovnice in živinozdravnišnice v Ljubljani; o županovem dopisu glede pogozdenja onega zemljišča na Gradu, katero je mestna občina odkupila od Salezijancev; o zaključnih tabelah mestne klavnice leta 1905; o županovih nasvetih glede ljubljanskega Gradu; o porabi dotacij višje deželne šole v l. 1905. in o personalijah.

— **Proti „Sokolu“.** Ljubljanski klerikalci so se zadnji čas začeli zaganjati z vso silo v ljubljanskega „Sokola“, hoteč ga dobiti v svoje roke. V ta namen se je vpisalo v to telovadno društvo vse polno mladih ljudi, s katerih pomočjo naj bi postal „Sokol“ klerikalni. Pa ni šlo in ni šlo vkljub še tako veliki agitaciji. Ker tudi v prihodnosti ne kaže, da bi šlo, so si omislili klerikalci svoje telovadno društvo, ki se zdaj pripravlja. Včeraj pa je bilo v ta namen v hotelu „Union“ predavanje o telovadbi. Ko je neki Podlesnik prebral svoje predavanje, je povedal, da se osnuje v Ljubljani slovenski centralni telovadni krožek, po vsem Sloveskem se pa potem osnujejo podobne krožke. S Sokolom hočejo živeti klerikalni telovadci — imenovali se bodo „Osli“, česar pa Podlesnik pri vsej zgovornosti ni hotel povedati — v prijateljskih odnosjih, če jim „Sokol“ načeloma ne bo nasprotoval. Da se ustanovi „Osli“, je baje potreba, ker naši kmetijski fantje in delavci nimajo pristopa v „Sokola“, v katerem so samo uradniki, visokošolci in trgovski pomočniki in ki se ustanavlja le po mestih in trgih (Domžale, Jesenice, Šiška so seveda mesta!) Kljub vsemu zatrjevanju, da „Osli“ ni naperjen proti „Sokolu“, so ušle Podlesniku nazadnje te-le besede: Če bomo imeli uspehe, se bo pokazalo, da senaše društvo ni ustanovilo samo vsled konkurence, ampak tudi vsled potrebe. Konkurenca jo torej prva in potem pride šele potreba. Nam pa se zdi, da je le konkurenca Sokolu prvi in zadnji smoter „Oslov“. Sicer je pa prav, da se iz Sokola izločijo osebe, ki jim je klerikalstvo prva in narodnost najzadnejša stvar, ker taki ljudje le zavirajo razvoj društva.

— **Našim katoliškim ljudskim strankarjem.** Piše se nam iz juridičnih krogov: Znano je, da je v katolicizmu neko strankarstvo, ki želi, da je lajiku več danega delokroga v cerkvenih stvareh, in sicer, da bi imel posvetni vernik tudi neko pravico govoriti o verskih stvareh, vsaj pa pri izvolitvi duhovnikov, škofov, tako, da ne bo lajiku samo mašina za opravljanje molitev in storitev plačil, da ne bi lajiki le poslušali, kaj se jim pove z lece in bi zbirali denar v duhovniške namene. Lajiki v nekaterih krajih stavljajo vprašanje, če so samo le za to v cerkvi, da bi bili vladani, nekateri pa hočejo tudi v vseh cerkev zadevajočih zadevah vprašani biti. Posebno hočejo biti samostojni kat. misleči socijalisti. Tudi omikanci v katoliški cerkvi zahtevajo, kakor to poudarja prof. Schuell, samostojnost v verskih stvareh. V tem oziru ustreza protestantizem lajicizmu in je pridobil s tem dosti moči. Škof Bonomelli iz Kremone je lani oktobra meseca govoril na dijecezanškem shodu med drugim tudi to-le: „Obžalujem, da se lajik v naši cerkvi po duhovniških uradih preveč utesnuje, njegova svoboda preveč omejuje, ker s tem se kat. gibanje zavira.“ Ta škof je pozval lajike, da naj nastopajo povsod samostojno, ne da bi dali svojim združitvam navadno rabljeno etiketo katolicizma, ker le-ta dela take družitve antipatične v javnosti in brani katolikom, da bi imeli odločen vpliv v zgodovini narodovi. Duhovniki naj bi podpirali lajike, ko se ti poslužujejo svojih pravic kot svobodni državljani. Ta škof ni prav dobro zapisan pri papeštvu in naši Anton

Bonaventura, Napotnik, Khan, Nagl in Sedej seveda ne odobrujejo tega katolicizma in stoje strogo na stališču Syllaba in enciklike papeža Pija IX. od 8. dec. 1864, ki določujeta, da ima lajik ubogati v vsem, kar zadeva njegovo življenje, svojim duhovnikom, ki so merodajni v gospodarskih, znanstvenih, etičnih in verskih vprašanjih. To nasprotje nam je prišlo na misel, ko smo čitali, da se je naša katoliška stranka prekrstila v ljudsko stranko. Nemara je Šuklje napotil dr. Šusteršiča in druge pametnejše lajike v katoliški stranki do tega, da se prekrste, ker je ime katoliško ljudem antipatično, zgolj iz namena, da zastopajo v tej stranki novodobno strujo, ki zahteva vpliv lajika v vseh zadevah cerkve in svobodnejše gibanje. To bi bilo jako važno v vsem našem življenju, ker tedaj bi morali tudi na ta račun staviti nastopanje klerikalcev v deželnem zboru proti Heinu in nemškimi veleposestnikom. Tedaj bi bili ti katoliki v prvi vrsti slovenski domoljubi in potem šele katoliki in tedaj smemo pričakovati od teh „ljudskih strankarjev“ velika in koristna dela za naš narod. — Nemara je naš dr. Krek slov. prof. Herman Schell ali Froschhammer! — Sicer je prvi nastop teh „ljudskih mož“ nesrečen, ker so pustili, da je tirolski Nemec Schwarz stopil na mesto deželnega predsednika na Kranjskem; gotovo bi se našel med političnimi uradniki kak rojak, c. kr. svetnik, ki bi se baroniziral in na to mesto postavil, ali vsaj kak plemenitaš, katerega predniki so bili veleposestniki na Slovenskem, ali višji uradniki v naših deželah, tako, da se more o njih reči, da so tudi naši rojaki. Ali zdaj, ko ste predsedniški mesti pri nadsodnji v Gradcu izpraznjeni, zdaj bi lahko pokazali ti strankarji, da jim je na tem, da lajicizem tudi v katoliških strankah kaj velja. Ne smelo bi jih motiti, ko bo Napotnik v Mariboru zavljal, da se ne sme Nemcev dražiti, ker ti ne razumejo šale in k protestantizmu prestopajo, ampak bi morali z vso energijo od nemških katolikov in od klerikalne vlade zahtevati, da se vsaj eno navedenih mest namesti z rojakom Slovincem. Ako tega ne store, moramo po pravici misliti, da je njihovo nastopanje kot „ljudska stranka“ humbug, in da so, kakor so bili, hlapci hierarhije in da mečejo ljudem le pesek v oči z nastopanjem kot strankarji „ljudske stranke“. Ako jim nemštvo na Kranjskem ni všeč, mora jim to tembolj biti nevršno v štajerskih mestih in trgih, kjer zavira vsako narodno delo tudi na kmetiji. Gospodje voditelji „ljudske stranke“, udarite torej po Nemcih na Štajerskem, odpravite Slovincem sovražne namestnike v politični upravi in skrbite za to, da bo slovenstvo dostojno zastopano v predsedstvu nadsodišča v Gradcu.

— **Prva jugoslovanska umetniška izložba v Sofiji.** Koncem avgusta tega leta se odpre v bolgarski prestolnici prva jugoslovanska umetniška izložba zveze slikarjev „Lade“. Zveza „Lada“ objema umetnike bolgarske, srbske, slovenske in hrvatske. Umetniki vseh štirih jugoslovanskih plemen so se bili srečali ob priliki kronacije kralja Petra prikrat v Belgradu. Tedaj je bila tudi tam urejena umetniška izložba, katere so se udeležili razni umetnik-slikarji iz slovenskega juga. Ideja o duševnem zedinjenju vseh Jugoslovancev se začenja v poslednjem času po malem uresničevati: prvi so bili jugoslovanski umetniki, kateri so si podali bratski roke ter sklenili zvezo „Lade“. Ta ima za zdaj svoj sedež v Sofiji; predsednik ji je slavnoznan slikar prof. Vešin (rodom Slovaki). Izložbe se udeležijo vsi bolgarski, hrvatski, slovenski in srbski umetniki. A povabljeni bodo tudi drugi slovanski slavni umetniki, kakor g. Repin iz Rusije, g. Muha s Češkega (živeč zdaj v Parizu), g. Pajo Jovanovič (živeč zdaj na Dunaju). Slovenski umetniki se morajo čim prej doma organizovati, in želeti je, da pristopijo skupno zvezi „Lada“. Do zdaj so se držali nekako indiferentno, kar je obžalovati, kajti Slovenci so stali vedno v prvih redih, ko je trebalo z dejanjem pokazati ljubezen do slovanske sloge. Trije

odseki (bolgarski, hrvatski in srbski) bili so te dni po svojih delegatih zbrani v Sofiji, in so izrazili željo, da vidijo kmalu tudi Slovence v svoji sredini. Indiferentizem enega plemena bi dal obilo gradiva onim, kateri ne radi gledajo na to lepo bratsko zvezo. Centralni odbor se je obrnil s posebnim vabilom do nekaterih znanih slovenskih umetnikov; a potem javnosti apelira na vso slovensko inteligencijo, naj pozdravi simpatično jugoslovansko umetniško zvezo, v kateri ne sme manjkati nobeden slovenski umetnik! Jugoslovanska umetniška izložba bode krasen venec, v kateri bodo vpletene najlepše cvetke slovanskih umetniških talentov. Ta ima biti pa posebno dragocena še zaradi tega, ker predstavlja simbol kulturne in duševne edinosti Slovanov. A prvi praznik te edinosti se proslavi ob podnožju Vitoše. V ta namen se delajo že zdaj velike priprave. Vlada je obljubila znatno podporo, in sam knez prevzame pokroviteljstvo izložbe. Ta bo trajala 2 meseca in privabi gotovo mnogo gostov iz raznih slovanskih pokrajev. Obnovljena in okrašena Srbija se pripravlja za dostojen sprejem.

— **O novem podpredsedniku graškega nadsodišča Al. Walterju** se govori, da se je vladi z njegovim imenovanjem zato tako mudilo, da more spraviti na Gleispachovo mesto trdega Nemca, češ, da itak zna podpredsednik slovensko. Walterjevo znanje slovensčine pa komaj dosega znanje zloglasnih „kurzovcev“. Walter je rodem Nemec iz Stainza. Slovensčino lomi le toliko, koliko se je naučil kot avskulant v Celju, pristav v Konjicah in okrajni sodnik v Rogatecu, a ravno v Rogatecu se je pri vsaki priliki pokazal strupenega sovražnika Slovencev ter hotel kmetje prisiliti, da zaradi njega morajo razumeti nemško. Avanziral je nenavadno hitro. Leta 1890 je postal sodni svetnik v Celovcu, leta 1897 podpredsednik okrož. sodišča v Ljubnem, leta 1901 nadsodnik v Gradcu, leta 1905 predsednik dež. sodišča v Celovcu.

— **Imenovanje.** Vodja okrajnega glavarstva v Zadru, Josip Tončič, je imenovan za dvornega svetnika pri tem namestništvu.

— **Iz politične službe.** Namestništveni kancelist Karel Stronar v Trstu je imenovan okrajnim tajnikom, namestništveni kancelist Luka Pasterk ravnotam namestništvenim, oficijalom extra statum, računski podčastnik Martin Zelenko v Pulju pa namestništvenim kancelistom pri okrajnem glavarstvu v Pulju.

— **Iz poštne službe.** Premiščeni so poštni oficijali Fr. Artnak iz Pontablja v Celovcu, poštna asistenta Ivan Kremžar v Celovcu in K. Šoklič v Bruku pa v Gradcu.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Iz pisarne „Dramatičnega društva“ se nam piše: Jutri, v torek se ponavlja prvič izvrstna, izredno drastična in zabavna burka „Lipe in Luce“, zmagovalna dirkača, ki se je igrala na pustni tork popoldne izven abonementa. Ta burka ima toliko komike in humora, da se je igrala že po vseh večjih odrih ter se je predstavljala na Dunaju preko stokrat. Glavno vlogo ima g. Lier, z njim pa gosp. Dobrovolny, gđ. Spurna, gospa Dragutinovičeva in g. Nučič. — V četrtek pride na oder izvrstna noviteta v verzih „Ljubislava“, spisal Etbin Kristan. Dejanje se vrši v nekdanji Karantaniji za časa bojev prodirajočega kršnanstva s poganstvom. Jutrišnja predstava pade na lože zopet na parabonente, najsi blagovolijo p. n. abonente lož za to neizogibno predstavo vrste prominiti sami!

— **Slovensko gledališče.** Včeraj popoldne se je igral tretjič na slovenskem odru Burnetov igrokaz „Mali lord“ in dosegl, kakor pri prvih dveh predstavah, lep uspeh. — Zvečer je bila repriza operete „Don Cezar“. Gledališče je bilo polno. S predstavami smo bili to pot bolj zadovoljni, ker se je pelo dokaj boljše kakor pri premieri, vkljub temu pa predstava še ni bila taka, kakršna bi morala biti. Krivda v tem oziru pa ne sadene pevcev in ne toliko zboru, kakor tisti faktor, o katerem moramo žalibog dosledno molčati.

— **Ljubljanski grad.** V jutrišnji seji obč. sveta pride na razpravo poročilo župana Hribarja o uredbi ljubljanskega gradu. Kakor znano, je mestna občina, ustreza splošni želji ljubljanskega prebivalstva, lau-

ko leto kupila grad in zdaj se je reba odločiti, kaj da ž njim stori. Ako naj grad ne ostane zapuščen, kakor je sedaj, je predvsem potrebno, da se poskrbi za primeren dostop. Župan nasvetuje napravo električne železnice, ki bi veljala kakih 20.000 K in ki se da izpeljati brez posebnega posojila, kar pomeni toliko, da bo ta železnica lahko vozila se prihodnje leto. Na gradu nasvetuje župan, da se napravijo primerni restavracijski prostori z vrtno. Da se pokrijejo dotični stroški, je župan naprosil gospo dr. Tavčarjevo, naj narodne dame prirede v „Zvezdi“ veliko veselico, katere čisti dohodek bi bil namenjen v to svrhu. Dalje nasvetuje župan, naj se popravi kapelica sv. Jurija in naj se lepši prostori na gradu porabi, da se ustavi ljubljanski mestni muzej, slovenski narodopisni muzej in obrtni muzej; dalje da se položi temelj umetniški slikarski galeriji v zvezi z galerijo slavnih in zaslužnih slovenskih mojstrov, da se poskrbi prostori za mestno knjižnico in za mestni arhiv, da se napravi umetniški atelje in da se v aktualno ustanovo zvezdarna. Program je lep in velik in radovedni no, kaj sklepe obč. svet.

Stritarjev rojstni dan. Ob sedemdesetletnici slovenskega pesnika, pisatelja Jos. Stritarja (rojen dne 6. marca 1836) smo razstavili pri Šešarku v Šelenburgovih ulicah akvarelno sliko Stritarjevega rojstnega doma. Pod smreko pri Velikih Laščah, preprosta kmečka hiša, napolnjena, napolnena in s slamo krita, stoji sredi sadnega drevja samotno na vzhodnem pobočju prijazne doline, ki se pod Veliko Slevivo izpod Lužarjev mimo Karlovice vije proti Rašici. Leseni paž konci hiše zastira množica, vinska trta; pod nje peresi se sušijo izlični storži rumene koruze. Za hišo stoje lesena gospodarska poslopja. Hišo je slikal leta 1891, tedajni major in sedanji polkovnik g. K. H. pl. H. za svojega prijatelja, nekoga v Ljubljani živečega pesnikovega znanca in rojaka.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani. Promet leta 1905.: 1.888.873 K 07 h. Denarni promet od 1. januarja do 28. februarja 1906.: Sprejemski: 265.432 K 14 v, izdatki 263.916 K 53 v, skupno 529.348 K 17 v.

Obnavna o tožbi župana Ribarja proti obč. svet. Prosenec. Ob kakor čujemo, v soboto, 10. t. m., ob starih popoldne.

Četrtič se je gosp. Josip Kozak, mesar, z gospo Josipino Dolenc. Čestitamo!

Protestni shod krojačev, šivilj in čevljarjev ter v obe stroki spajajočih pomočnikov se je vršil četrta popoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“ in bil prav mnogoštevilno obiskan. Shod je otvoril načelnik zadruga čevljarjev v Ljubljani, g. Alojzij Erjavec, ki je pozdravil vse navzoče, zlasti one, ki so prišli z dežele. Pozdravil je navzoče državne poslance gg. dr. Ferjančiča, dr. Tavčarja in dr. Žitnika, kakor tudi zastopnika trgovske in obrtne zbornice, zborničnega tajnika g. dr. Murnika. Shodovim predsednikom je bil nato izvoljen g. Fran Jeločnik, ki je dal besedo poročevalcu gosp. Franu Weglu. Wegl, načelniku avstrijske zveze strojaških zadrug in svetniku trgovske in obrtne zbornice dunajske. Gospod Wegl-Leckl, štajerski Slovenec, je poročal nemško, ker ja že 40 let na Dunaju, kjer se je odvalil slovensčine, da ne more več nastopati kot govornik v slovensčini. Poročevalc je slika prežalostni stan malih obrtnikov, pred vsem pa onega krojačev in čevljarjev ter poudarjal, da morajo krojači in čevljarji zavzeti kar najodločnejše stališče proti obrtni reformi, oziroma proti najnovejšim izpremenjenim sklepom stalnega obrtnega odseka. Ta stalni obrtni odsek je namreč ugodil željam konfekciionarjev, ki so zahtevali, da se črta § 38 odstavka 5 novele k obrtnemu zakonu ter neke določbe § 14 vladne predloge, s tem, da je anuliral sklepe sprejete v prvem branju. Konfekciionarji so prišli vsled tega na precej boljše stališče. S tem proti malemu obrtništvu nov krut udarec, ki ga ne bo moglo prebleto. Če pojde z obrtništvom tako žalostno naprej, kot je slo zadnjih 20 let, bo kmalu obrtništvo eksistenca nemogoča. Govornik je predlagal nato, da se odpošlje na vlado, na poslansko in gosposko državno zbornico ter obrtni odsek prošnja, da se drži sklepa, po katerem je prepovedano jemati mero konfekciionarjem in kramarjem z moškimi in otročji oblekami in s čevlji, ob enem pa naprosi, da se eliminira zadnji § 38, ki ga je sklenil stalni obrtni odsek. Tudi naj se naprosi vlada, da deluje na to, da se reši še v tekoči seji državnega zbora novela k obrtn. zak. Predlog je bil soglasno sprejet. V tej zadevi je govoril dr. Žitnik, ki je za pokazal, da se tudi v obrtnem odseku ni ničesar naučil. Mož pravačja ne razume. Gg. Kovač

in Erjavec sta povdarjala nato potrebo krepke organizacije, kar se je splošno odobravalo. Poročevalc Wegl-Leckl je nato poročal o stališču proti načrtu, s katerim se uredi delo na domu. S tem načrtom bi obrtnikom vzeli to, kar jim dajo z obrtnim zakonom, ker konfekciionarji bi imeli svoje delavce in tako škodovali obrtnikom. Sprejeta je bila nato resolucija, da predloži vlada poslanski zbornici zakonski načrt, po katerem se prepove konfekciionarjem s krojaškimi in čevljarjskimi izdelki imeti pomočnike doma. Ravno tako je bila sprejeta resolucija, da se protestira proti nameravanemu uvrščenju krojaškega in čevljarjskega obrta v zavarovanje zoper nezgode. Na shod sta došli dve pritrjevalni izjavi od tovarnišev v Toplicah in Ložu.

Cesar je pomilostil 50 kaznjencev. Od teh jih odpade na mariborsko kaznilnico 3, na gradiško 2 in na begunjsko 2.

Umrli je včeraj v Novem mestu kanonik Matija Jeriha, papežev častni komornik in lastnik zlatega zasluznega križca.

Iz Gornjega grada. G. kr. deželni sodnik g. Makso Vidic, ki je kakor smo poročali umrl v Gornjem gradu, dne 25. svečana, je bil v vseh krogih priljubljen. To je najbolj kazal njegov pogreb. Vkljub slabemu vremenu je prihitela iz vsega gornjegrajskega okraja velika množica ljudstva, da spremlja prebлага pokojnika na zadnji poti. Tako veličastnega pogreba že v našem trgu dolgo ni bilo. Najpoprej je šla šolska mladina, kateri je bil pokojnik velik dovtolnik, z učiteljskim, nato deputacija, broječa 14 moških, Savinskega „Sokola“ z zastavo, gasilna društva iz Ljubnega, Sv. Frančiška in iz Gornjega grada — ta z zastavo — pod načelnostvom glavarja g. Rupa. Za krsto, katero so nosili občinski odborniki, videli smo razen sorodnikov uradništvo, na čelu g. Supančiča, c. kr. okrajni glavar in vodja polit. ekspoziture v Mozirju, okrajne odbornike in zastopnike, občinski zastop gornjegrajski, odposlance raznih sosednih občin, zastopnike raznih društev, inteligencijo in polno ljudstva. Iz Mozirja, Šmartnega, Bočne, Nove Štiftice, Ksaverije, Ljubnega itd. so prihiteli pogrebelci. Po ulicah, kjer se je pomikal sprevod so gorele svetiljke, obdane s črnim florom. Ves čas, kar je pokojnik ležal na mrtvaškem odru, plapolale so črne zastave iznad občinske pisarne, sodišča, šole itd. Tudi v trgu Ljubnem so razobesili zastave. Pevsko društvo je pomnoženo s pevci iz Mozirja zapelo pred hišo žalosti kakor na pokopališču ginljive žalostinke. Vencev in šopkov je bilo vse polno. n. pr. od trga Gornjigrad, knezoškof. oskrbništvu, sorodnikom, vpk. viš. nadzornika Petra Ramovša, notarja Drukarja, sodn. tajnika Erhartiča, Zdolška, Kocbeka, Vioda, Verbiča, gospe Trobaj itd. Svetnik Vidic je v Gornjem gradu služboval nad osem let in ni imel menda v vsem okraju sovražnika. Vse ga je ljubilo in spoštovalo. Posebno se je potoeval vedno za mladost, katere je vedno s ponosom imenoval „moji otroci“.

Bil je rojen v Ribnici 4. sušca 1858. leta. Služboval je v Ljubljani, Litiji, na Brdu, v Ribnici in v Gornjem gradu. Bil je tudi vedno navdušen narodnjak in naprednega mišljenja. Rad je žrtvoval za dobrodelne in narodne namene. Gornji grad in okraj ga bosta zelo pogrešala. Bodi blagamu pokojniku zemljica lahka!

Vzoren nemškutarški občinski tajnik. Brežiški občinski tajnik Karel Schallong je cvet nemškutarjev. Dva človeka je tako telesno poškodoval, da ga je sodišče bilo primorano obsoditi na 100 kron globe ali 10 dni zaporu. Ker je pri obravnavi razžalil še g. dr. Benkoviča, dobil je poleg tega še 20 kron kazni.

Poskušeni samomor s potrolem. Igralka nemškega gledališča v Mariboru, Newald se je naveličala življenja, zato je spila pol litra petroleja, po katerem ji je bilo strašno slabo. Poklicani zdravnik ji je pošteno izpral želodec in ji tako rešil življenje. Vzrok samomora tiči v nekem igralcu mariborskega gledališča.

Na polju zmrznil. 77letni Martin Veber iz Ragoznice pri Mariboru je bil nekoliko slaboumen. 25. pr. m. je ponoči vstal in v sami srajci divjal po polju semtertja, dokler ni omagal v snegu in tam zmrznil.

Obesil se je v Mariboru v Scherbaumovem parnem mlinu delavec Juri Pöschl iz Jarenine s tanko vrvice na neko kljuko. Vzrok samomora ni znan. Samomorilec zapušča ženo in pet otrok.

Konec žganjarja. Pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu na Štajerskem se je neki fant p. d. Medel tako napil žganja, da je obležal v snegu in tam storil vreden konec svojega življenja.

Slovenska potrpežljivost. Iz Laškega trga se nam piše: Slučaj, ki se je te dni pri nas dogradil, je ne-

verjeten in nam jasno kaže, kako slabe sadove nam prinaša naša potrpežljivost in prizanesljivost napram našim nasprotnikom. Kakor že svoječasno poročano, je dimnikar Benedek 28. januarja malo pred polnočjo prišel v zasebno stanovanje gosp. organista Drolca, se hotel polastiti zasebnega uradnika Zorinca ter pri tem zbudil celo družino Drolčev, katere otroci so se tako prestrašili, da so kot nori kričali in jokali. G. Drole je imel dovolj povoda Benedeka ovaditi, toda ker je pristna slovenska duša in nad mero prizanesljiv in potrpežljiv, tega ni storil. Dimnikar Benedek si je pa drugače mislil. Ker nima upanja, g. Drolca, ki je znan kot jako s. liden človek, srečati v kaki gostilni, porabil je to priliko, da neoprijetljeno mu Slovenca prikrne. Torej na paragraf ž njim! Bo že šlo, posebno ker solnce laške pravdnosti stanuje v Benedekovi hiši. In šlo je! Pri obravnavi dne 27. februarja sta bila Franc Drole in Ivan Dobrsek na ovrbo Benedeka od zagrnjenega Nemca adjunkta dr. Premschaga obsodena vsak na 24 ur zaporu — prvi, ker je v svoji razburjenosti nad ponočnim vdomom — imel je vrhulnega hudo bolnega otroka — izrazil proti Benedeku svoje ogorčenje sicer v popolnoma primernih besedah, drugi radi opazke, da ima tu žandarmerija priti. Benedek ni policijski komisar, niti policaj, on je le nekak od občine določen adlatius občinskega redarja, kakor je to sam sodnik v obraz priznal, — a vsekako — izrekla se je obsodba! S tem se je dala naši občini oblast, radi vsake malenkosti vdirati sredi noči v privatna stanovanja Slovencev, in ako črheje kako besedico, pustiti jih neusmiljeno zapreti. To je krivica, ki si jo ne pustimo dopasti, to je napad na osebno prostost Slovencev v Laškem trgu, ki so postali s to obsodbo brezpravni liki tica pod milim nebom, katero se lahko poljubno strelja. In posledice?

Otrok zažgal iz maščevanja. 13letni Matevž Strugar iz Zavrha pri Borovljah na Koroškem je zažgal v Bistrici v Rožni dolini hišo, v kateri so bili trije otroci tesarja Skoka. Strugar je to storil vsled tega, ker ga je Skok pred letom nekaj oklofutal zaradi neke hudobije. K sreči so vse tri otroke rešili, hiša je pa pogorela do tal. Mladega požigalca so zaprli.

Denar izginja v Guštanju na Koroškem. Dvema kmetoma je par dni zaporedoma izginilo po 600 K, a nihče ne ve, kdo bi jih bil odnesel.

Težko obložen voz je padel na Franca Blažka, ki je peljal iz gozda v Lokavec na Goriškem drva. Blažko je bil tako poškodovan, da je v šestih urah izdihnil.

Smrten padec. Ko se je 50-letna Marija Brezovšek s Kanalskega vlačila iz Gorice te dni domov na nekem vozu, zaspala je na njem in padla tako nesrečno na tla, da so ji šla kolesa čez telo in jo vso zmečkala. V par trenutkih je bila nesrečnica mrtva.

Tržaški Lloyd je zvišal nižjim kategorijam svojih uslužbencev plače.

Brezlični telefon. Kakor smo že poročali, sta izumila v Trstu realca Valle in Plisnier brezlični telefon. V petek popoldne sta napravila izumitelja nov poskus na daljavo 100 metrov. Poskus se je docela posrečil. Pri poskusu so bili najvišja tržaška gosp., ki so obdružovali vstrajnost mladih izumiteljev.

Aretovali so v Trstu 25letnega kovača Marija Drejino, ker je na sumu, da on izdeluje one tajnstvene svedre, s katerimi je mogoče brez vsakega šuma navrtati blagajno.

Ker je dremal, bil okraden. Josip Rudež v Trstu je zadržal v neki gostilni, ko je utrujen spraznil par kozarcev, med tem pa mu je neki uzmovč potegnil denarnico iz žepa in mu tako odnesel 22 K.

Okraden in zaprt. 26letni Viljem Bayer iz Berolina je v soboto zjutraj pograbil v Trstu v neki kavarni, da mu manjka 120 K in dolžil natakarkja, da mu je ukradel ta znesek. Ko sta z natakarkjem došla na policijo, so vzeli izjavi obeh na zapisnik, a rajhoveca pridržali pri sebi, ker je bila izpovedba natakarkjeva precej drugačna od njegove.

Goltanec mu je zdrobil. 36letni delavec Alojzij Sarazin v Trstu se je začel pripraviti z nekim tovaršem, ki ga je zgrabil za vrat in ga tako neusmiljeno davil, da mu je zdrobil goltanec.

Zaključek pusta v italijanski trikolori. Primorski Italijani so zaključili letošnji pust v znamenju italijanske trobojnice. V Gorici so namreč prirideči rdeči, v Pulju zeleni in v Trstu rdeči korzo.

Župnik na obtožni klopi radi umora. Pod tem naslovom smo priobčevali poročila o porotni obravnavi v Zadru proti župniku Franu Tomaševiću, njegovi ljubici Antoniji Ostrič in župnikovemu slugi, Šimi Kovačeviću, ki so bili obtoženi, da so umorili župnikovo „teto“ Ano

Rančigaj, doma iz Gotovelj pri Celju. Obravnava je končala s tem, da je sodišče obsodilo slugo Kovačevića radi umora Ane Rančigaj na višlico, Antonijeto Ostrič radi prikrivanja zločina na en mesec ječe, župnika Tomaševića pa na 30 K globe, ker je pridržal neko pismo, ki ga je pisala Ana Rančigaj na Štajersko. V javnosti je ta razsodba vzbudila zlasti v pravniških krogih silno nevoljo, ker je obravnava jasno pokazala, da je bil na veselo obsojeni Kovačević pri umoru Ane Rančigaj samo orodje v rokah interesovanih drugih; juristi-sodniki in odvjetniki — so naglašali, da je pravorek porotnikov docela nelogičen in v pravnem oziru pravi nestvor. Na podlagi teh strokovnjaških mnenj je naš list v sklepnem poročilu o obravnavi izrazil prepričanje, da misteriozna stvar o umoru Ane Rančigaj še s to razsodbo nikakor ni končana, marveč da bo v najkrajšem času še prišlo do revizije vsega procesa. Nismo mislili, da se bo to tako hitro zgodilo! Kakor se namreč poročila iz Zadra, se bo morala obravnava proti župniku Tomaševiću, Antonijeti Ostrič in Šimi Kovačeviću obnoviti, ker je na veselo obsojeni, sluga Kovačević — očitno iz straha pred smrtjo — podal važna razkritja o umoru Ane Rančigaj. Kakšna so ta razkritja, se še ne ve natanko: ena vest zatrjuje, da je Kovačević priznal, da ga je župnik najel, da je izvršil zločin, drugi vir pa naglašajo, da je sluga izpovedal, da je Ano Rančigaj umoril skupno z Antonijeto Ostrič. Katera variacija odgovarja resnici, je sedaj že težko dognati! To je pa gotovo, da igra župnik Tomašević eno izmed glavnih vlog pri tem tajinstvenem zločinu in da je „Slovenec“ zadnjič prežgodaj triumfal, ko je bil župnik oproščen vsake krivde glede umora Ane Rančigaj!

Velika tatvina tobaka. V četrtek so ukradli neznani tatovi iz tobačnega skladišča v Zagrebu za 50.000 K tobaka.

Poskušeni samomor. Danes popoldne okoli 1. ure se je ustrelil pekovski mojster in hišni posestnik na Poljanski cesti št. 25, gospod Ivan Bizjak. Zadel se je pod brado in mu je šla krogla iz glave na levi strani čela. Ponesrečenec je že dolgo časa bolehal in se mu je vsekako radi obupa za zdravje moral omračiti um. Prvo pomoč mu je dal gospod dr. pl. Föderperg, ki je potem odredil, da so ga z rešilnim vozom prepeljali v deželno bolnišnico, kjer je pa malo upanja, da bi okrevale.

Kap je zadela snoči v Čin-kolejevi gostilni v Kopitarjevih ulicah mestnega fizikatnega slugo Ivana Košička, ravno ko je igral na karte. Truplo pokojnikovo so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Obisk tržaškega tatu. Danes ponoči je sanitetni četovodja g. Ivan Ferderber po naključju naletel pred „Bavarskim dvorom“ na 23letnega ključavničarskega pomočnika Franceta Korena, rojenega v Trstu, pristojnega v St. Rupert, kateri mu je začel pripovedovati, da nima nič denarja in namerava vlomiti v hotel, kjer bode po njegovem mnenju dobil vsaj kakih 300 K. Koren je šel na dvorišče, četovodja pa je to povedal zraven službočemu mitniškemu pazniku, ki je poklical restavraterja g. Petscheta in so šli potem skupno iskat tatu. Dobili so ga skritega na dvorišču med nekimi zaboji in ga potem oddali policiji. Koren je prišel iz Tridenta, kjer je bil radi hudodelstva tatvine že kaznovan s šestmesečnim zagorom. Dolgoprstnega so oddali sodišču.

Obstrelili je včeraj popoldne neki okoli 16 let stari moški 56letnega delavca Antona Boltezerja iz Šmarja pri Ljubljani, ki je bil v Štepanji vasi na travniku zaspal. Krogla mu je obšla v desni nogi. Oddali so ga v deželno bolnišnico.

Rujave glave-rokavice, še nove, je nataknil neki gospod v znani gostilni na Sv. Petra nasipu — blizu kavarne Prešeren — na svoje roke p. o. m. o. — Pravi lastnik pa je moral brez rokavice domov. Tisti, ki se je zmotil, naj pošlje rokavice v delikatesno trgovino g. Jos. Murnika na Sv. Petra cesti.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 25 Hrvatov in 20 Ogrov. V Heb je šlo 26 Macedoncev, na Bled pa 40. — V soboto se je odpeljalo v Ameriko 7 Hrvatov. Na Prusko je šlo 15 Hrvatov in 11 Slovencev.

Mestna kopel. Od dne 21. januarja do dne 20. svečana 1906. se je oddalo v mestni ljudski kopeli vsega skupaj 2021 kopeli, in sicer za moške 1380 (pršnih 1030, kadnih 350), za ženske 641 (pršnih 130, kadnih 521).

Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 18. do 24. februarja 1906. Število novorojencev 15 (= 20.7‰), mrtvo-rojencev 1, umrlih 28 (= 38.7‰), med njimi jih je umrlo za jetiko 9, vsled mrtvouda 1, za različnimi boleznimi

18. Med njimi je bilo tujecev 10 (= 35.7‰), iz zavodov 17 (= 60.7‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za škrlatico 1, za tifuzom 1, za vrtico 5 oseb.

Najnovejša novice. Židje nemški častniki. Nemški cesar je povabil tri židovske bankirje k intimni dvorni pojedini. Časopisje iz tega sklepa, da se gre v prvi vrsti za to, da se Židom pripusti vstop v častniški zbor.

— Umrli je bivši predsednik španske zbornice Romero Robledo.

— Grof morilec. V Pribocu na Ogrskem je naglo umrla bogata starka Beniczky. Zaprli so njenega vnuka grofa Nayhausza, ke je sumljiv, da je starko zastupil s strihnikom. Nayhausz je bil svoječasno pruski častnik in dve leti vojni poročevalec na Kitajskem.

— Mlada samomorilka. Blizu Dunaja je šla pod vlak 14letna učenka meščanske šole Lujiza Dietrich. Vlak jo je grozno raznesaril.

— Strela v marcu. Blizu Temsevera je strela ubila nekega hlapca in štiri vole.

— Maksim Gorki je napovedal v Berlinu več predavanj. Ž njim je prišla tudi njegova ljubica, gledališna igralka Andrejeva. Ker pri njegovem dohodu na kolodvoru ni bilo nobenega postreščka, naložil si je sam težak svoj zaboj na hrbet ter ga nesel v mesto.

— Hiša se je zrušila v Lyonu ter podslala pet otrok.

— Pok. Priessnitzu, iznajdniku znane zdravilne metode, postavijo na Dunaju spomenik.

— Grozovite viharje so imeli zadnje dni ob norveškem nabrežju. Potopilo se je 79 ribških ladij z ribiči vred.

Književnost.

— „Zvonček“. Vsebinska 3. številka. 1. Pomladi v pozdrav. Borisov. Pesmi. 2. Mraz. Sokolov. Pesem. 3. Misli potujejo. Fran Žgur. Pesem. 4. Mladri ribič. Žirov. Povest. 5. Bolnica. E. Gangl. Povest s podobo. 6. Polrazvita roža. Bogomila. Pesem. 7. Bela Ljubljana. Lad. Ogoršek. Popis z 8 podobami. 8. Prebrisana Belčičevka. Juraj Pangrac. Povest. 9. Kosi in trnjolice. Mihael Levstik. Basen. 10. Pučice se uče peti. Leon Poljak. Pesem s podobo v barvotisku. 11. Odplaval je z njim... Andrej Rapč. Spominska črtica. 12. Kaznovana sirovost. Mihael Levstik. Povest. 13. Pouk in zabava. Zastavica v podobah. Fran Rojec. — Stroj za pečenje pisem. — Hiša z 49 nadstropij. — Največji gozdi. — Številni zvezd. — Lekarne na Ruskem. — Štiristoletna želva. — Največ kožuhovalne. — Devetkrat novo mesto. — Ruske gosi. — Svetovni pridelek pšenice. — Čaj kitajskega cesarja. — Velikan. — Rešitev besedne naloge v drugi številki.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča.

Nevarno poškodovani otrok. Kot zadnji v tem prvem četrtletju porotnega zasedanja je sedel na tožni klopi Janez Beljan, 25 let stari delavec južne železnice v Ljubljani, obtožen zaradi poskušnega umora svojega 3 mesece starega nezakonskega otroka moškega spola. Obdolženec je imel že kot vojak ljubavno znanje z Marijo Verbič, katerega znanja nasledki niso izostali. Z ljubinko sta se nameravala poročiti ter bila že na oklicu. A Beljanu se je do nepremožnega dekleta srce ohladilo, pred kratkim rojeni otrok pa mu je bil na poti. Dne 26. grudnia popoldne je šla Marija Verbič po meso; pred odhodom je še povila otroka, ki je bil zdrav. Pri povratku je pa našla otroka bledega, obrnjenega na desno stran. Prestrašena ga nese pokazat gospodinji, katere je opazila, da je otrok pod vratom črn. Obdolženec se je delal nevednega in se potuhnil, kakor bi spal. Marija Verbič je dala otroka svoji sorodnici v Hrenove ulice v oskrbo; ta ga je oddala po zdravniškem nasvetu v otročjo bolnico, kjer je dete v nekaj dneh umrlo. Zdravniki so našli pri raztelesenju otroka, da je imel na desni strani 6, na levi strani pa eno rebro zlomljeno in krvne podplutbe na vratu; izrekli so, da je otrok umrl na omehanju možgan. Beljan je vso krivdo zavračal na Marijo Verbič, češ, če se je otroku kaj zgodilo, je vsega le ona kriva, morebiti da ji je otrok iz roke padel ali pa mu je vsled pretrtega povijanja rebra polomila. Priče so pa temu ugovoru oporekale. Porotnikom sta bili stavljeni dve vprašanji: prvo glaseče se na poskušni umor, je 11 glasov zanimalo, drugemu na težko telesno poškodbo je pa le 7 glasov proti petim pritrdilo, nakar je porotni sodni dvor Beljana oprostil.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 5. marca. Poslanska zbornica ima sicer šele jutri sejo, toda velika večina poslancev je prišla že danes. Poljski klub, nemški nacionalci, nemški liberalci, konservativni veleposestniki in ustavoverni veleposestniki so imeli že danes obširna posvetoovanja o volilni reformi. Seje poljskega kluba sta se udeležila tudi člana g. spo. ke zbornice Bilinski in Madeyski. Danes je poljskemu klubu pristopil leta 1900. voljeni bukovinski poslanec Bohowsiewicz. Klub pripravlja za svoje nadaljnje postopanje glede volilne reforme merodajno resolucijo. V poslanskih krogi se govori, da si je Gautsch reser-viral 14 mandatov, ki jih hoče razdeliti med one stranke, katere potrebuje, da dobi njegov načrt dvetretjinsko večino 7 tih mandatov hoče dati Gališki, enega baje Nemcem na Kranjskem.

Dunaj 5. marca. Vpisovanje poslancev, ki hočejo govoriti pri prvem branju volilne reforme se začne šele jutri ob pol 11. uri ali vžlic temu je že zdaj prenotiranih nad sto govornikov. Izmed Čehov bodo govorili Kaftan, Herold, Stransky in Kramar, za napredne Slovence dr. Ferjančič.

Dunaj 5. marca. V Lvovu so imeli poljski župani shod, na katerem se je večina izrekla za splošno volilno pravico, s pogojem, da se pomnože gališki mandati.

Dunaj 5. marca. Vsenemci so l. 1884. sami zahtevali podržavljenje severne železnice, sedaj pa hočejo to podržavljenje z obstrukcijo preprečiti, boječ se, da bi vsled tega izgubili predvlado v različnih moravskih mestih.

Dunaj 5. marca. Jutri predloži vlada poslanski zbornici zakon, ki jo pooblasti, plačevati prispevke za skupne zadeve, dasi jih Ogrska ne plačuje.

Budimpešta 5. marca. Koalicija hoče Banffyja izključiti, in sicer zaradi njegove poslanice glede krize.

Budimpešta 5. marca. Grof Viktor Szecheny pozivlja javno vse madjarske rezervne častnike, naj odlože svoje šarže, če bi vlada v zakonitem roku ne razpisala volitev v državni zbor.

Petrograd 5. marca. Med delavci ki imajo delo, in med takimi, ki so brez služke, je prišlo do krvavih spopadov. Kozaki so streljali; ubiti so trije delavci, 20 pa so jih ranili.

Kijev 5. marca. Osem oboroženih mož je napadlo pošto filijalko v nekem tukajšnjem predmestju. Odnegli so 8000 rubljev.

Berolin 5. marca. Cesar Viljem izda manifest, v katerem naznani, da se je doseglo glede Maroka v vseh glavnih vprašanjih soglasje med Nemčijo in Francijo.

Poslano!

Prijateljski sestanek strelskega kluba „Triglav“ boše jutri dne 6. t. m. ob 8. uri zvečer v hotel „Ilirija.“ Cenjene brate strelce uljudno vabi

Gospodarstvo.
— Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu februarju 1906 je 226 strank vložilo 55.594 K 27 v, 192 strank vzdignilo 46.946 K 11 v, 20 strankam se je izplačalo posojil 28.000 K, denarni promet 210.622 K 34 v.

Zadnji teden! Žrebanje 9. marca!
Trafikantska loterija
2223 dobitkov. 679—6
Glavni dobiček 40.000 kron vrednosti.
Srečke à 1 krono. — Napredaj povsod.

Borzna poročila.

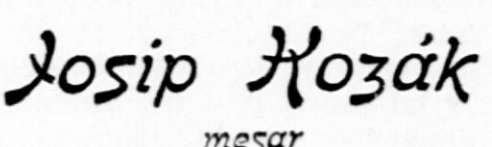
Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 4. marca 1906.

Matebani papiri.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	99.95	100.15
4 1/2% srebrna renta	99.95	100.15
4% avstr. krona renta	100.05	100.25
4% zlata	118.15	118.35
4% ogrska krona renta	95.10	95.30
4% zlata	113.40	113.60
4% posojilo dež. Kranjske	99.50	101.65
4% posojilo mesta Spiljet	100.65	101.10
4% posojilo Zadar	100.10	100.10
4% bos. herc. železniško posojilo 1902	100.50	101.50
4% češka dež. banka k. o.	100.10	100.10
4% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.15	100.25
4% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	100.25	101.25
4% zast. pisma innerst. hranilnice	100.50	101.50
4% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100.10	100.40
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.10	100.50
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	99.50	100.50
4% obl. češke ind. banke	100.50	101.50
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	100.10
4% prior. dolenskih žel.	99.50	100.10
3% prior. juž. žel. kup. 1/2%	316.20	318.20
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100.80	101.80
Srečke.		
Srečke od l. 1850/1	195.50	197.50
od l. 1864	289.10	290.10
tiške	158.75	160.75
zem. kred. I. emisije	291.25	301.25
II.	295.10	305.10
ogrsko hip. banke	260.10	269.10
srbske a fra. 100.	100.10	108.10
turške	150.10	151.10
Basilika	24.35	26.35
Kreditne	475.10	485.10
laomske	78.10	84.10
Krakovske	91.10	99.10
Ljubljanske	60.10	66.10
Avstr. rdeč. križa	51.30	53.30
Ogr	32.25	34.25
Rudolfove	58.10	64.10
Salcburške	71.50	77.50
Dunajske kom.	530.10	540.10
Delnice.		
južne železnice	127.10	128.10
Državne železnice	678.10	679.10
Avstr.-ogrsko banke deln.	1634.10	1643.10
Avstr. kreditne banke	670.75	671.75
Ogrske	788.25	789.25
Živnostenske	246.10	246.50
Premogokop v Mostu (Brux)	660.10	668.10
Alpinske montan	538.25	539.25
Praške žel. ind. dr.	2639.10	2649.10
Rima-Muranyi	538.10	539.10
Trboveljske prem. družbe	270.10	274.10
Avstr. orožne tovr. družbe	565.10	569.10
Češke sladkorne družbe	158.50	158.10
Valute.		
C. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.12	19.14
20 marke	23.50	23.55
Sovereigns	23.96	24.04
Marke	117.40	117.60
Laški bankovci	95.65	95.85
Rublji	251.10	252.10
Dolarji	4.84	5.10

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 5. marca 1906.			
Termin.			
Pšenica za april	za 100 kg K	16.72	
„ oktober	100	16.70	
Rž „ april	100	12.66	
„ oktober	100	13.38	
Koruza „ april	100	13.78	
„ maj	100	13.96	
Oves „ april	100	15.40	
„ oktober	100	12.64	
Efektiv. Do 5 vin. ceneje.			

Josip Hozak
mesar

Josipina Dolenc
posestnica

zaročena.

Ljubljana, dne 5. marca 1906.

Grand hotel „UNION“ v Ljubljani.

Ravnateljstvo A. Kamposch.
Danes v ponedeljek, 5. t. m. v vinski kleti drugič:

Lerchenfeldski večer!

Godci oblečeni v „Schmeissagwandl“.
V restavracijskih prostorih nastavljen vsak dan izvirno plzenjsko pivo in avguštinsko pivo (Monakovo) in dokler bo kaj zaloge Salvatorsko pivo (Pavlsko pivo iz Salvatorske kleti.)
Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina prosta.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.
Kupuje in prodaja
vse vrste rent, sastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.
Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akojski kapital K 2.000.000.—.
Zaenajeto le obsega
izšrebane vrednostne papirje in
vnovčene zapale kupone.
Vinkuluje in devinkuluje
Rekompit in inkasso menic.

Rezervni zaklad K 200.000.—.
Baje prodajne za vrednostne papirje.
Zavaruje srečke proti
kurznim izgubam.
vojaške zensitinske kaveje.

Podružnica v SPLJETU.
Denarne vloge sprejema
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti
ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od
dne vloge do dne vzdiga.
Promet s čeki in nakaznicami.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806.2. Srednji uradni tlak 756.9 mm.

Mate	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
3. 9. zv.	743.6	24	24	sv. vzhod del. oblak.	
4. 7. sp.	747.1	1.4	al. sv. vzhod	jasno	
2. pop.	745.8	6.2	sl. jg. vzhod	jasno	
9. zv.	747.2	20	sv. vzhod	jasno	
5. 7. sp.	746.9	20	al. sv. vzhod	jasno	
2. pop.	745.3	12.7	sl. jg. vzhod	jasno	

Srednja predvečerašnja in večerašnja temperatura: 4.5° in 2.3°; norm.: 1.6° in 1.8°; Mokrina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

Zahvala.

Vsem, ki so na kakršenkoli način izrazili sočutje povodom bolezni in smrti nepozabnega soproga oziroma očeta, gospoda

Ivana Gruden
c. kr. davkarja v. p.

se iz srca zahvaljujem.

Posebno pa bodi mnogobrojnim darovalcem prekrasnih vencev, slav. društvom, ter sploh prijateljem in znancem iz Vrhnike in okolice, ki so dragemu pokojniku izkazali zadnjo čast, izrečena naša iskrena zahvala.

Vrhnika, dne 3. sušca 1906.

826 **Zalujoči ostali.**

Pes

jerebičar zgoraj rujav spodaj sivkast
ki slihi na ime Lord, se je zatekel.
Prosi se, da se ga proti plačilu odda
v Ljubljani Zatiške ulice 1. 829

Prima trboveljski in dolenski kosovni premog

kakor tndi orehovnik in grušč za gospodinjstvo in industrijo, nasekljana mehka in trda drva priporoča po nizki ceni zaloga premoga Jos. Paulin v Ljubljani, Nove ulice št. 3. 812 2

Knjigovodja

izučen in izvežban dvostranskega knjigo vodstva, z daljšo prakso pri kaki hranilnici se išče za prilično nagrado za „Pucko Štedionico v Imotskem.“
Ponudbe upravi podpisane zadruga, „Pucka Štedionica u Imotskom“ (zadruga na omejeno jamstvo.)

VOZ

na štirih peresih za prevažanje oseb in malo rabljena kočija se ceno prodaja.
Več se izve v Idriji št. 280.

Pisarna
dr. Josipa Abrama in dr. Ot. Rybářa v Trstu
sprejme s 1. aprilom t. l. spretnega slovenskega 817--1

stenografa.

Sto sežnjev drv
ima naprodaj
FRAN LAJOVIC
gostilničar
v Gradcu pri Litiji.
Drva se lahko ogledajo pri njem doma, kjer se kupci tudi lahko dogovore za ceno. 819 1

Št. 3253.

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje
službe okrožnih zdravnikov:
1) v Grosupljem
2) v Senožečah in
3) na Trati.
Z vsako teh služb je združena plača 1600 K in aktivitetna doklada 200 K. Prosilci za te službe naj pošljejo svoje prošnje podpisane deželnemu odboru do 1. aprila 1906

ter dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.
Oziral se bode le na take prosilce, ki so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnišnici.

Deželni odbor kranjski
v Ljubljani, dne 1. marca 1906.

Razpis službe.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem je stalno popolniti izpraznjena služba
mestnega fizika

S to službo so združeni prejemki II. činovnega razreda magistratnih uradnikov, to je temeljna plača letnih 3600 K, dejalnostna doklada letnih 600 K in pravica do dveh v pokojnino vstevnih petletnic po 400 K na leto.
Prosilci za to službo se morajo izkazati, da so diplomovani avstrijski zdravniki vsega zdravilstva, da so prebili fizikatni izpit in da so zmogni obdelati deželni jezikov v govoru in pisavi.
Z dokazili dosedanjega službovanja opremljene prošnje je vlagati pri predsedstvu mestnega magistrata najpozneje do 15. marca t. l.
Zakasnele ali pa pomankljive prošnje se pri oddaji razpisane službe ne bodo vpoštevale.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 2. marca 1906

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1905. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 24 m. ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glodnitz, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubna, Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten, — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Murau, Mauterndorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejovice, Plzen, Marijane v. Hebr., Francove v. Hebr., Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glodnitz, Ljubno, Selztal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Zeneva, Pariz, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 58 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijane v. Hebr., Francove v. Hebr., Karlove v. Hebr., Prago direktni voz l. in II. razr.), Lipsko na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Trst-Monakovo direktni voz l. in II. razr.). — **Proga v Novo mesto in Kočevje.** Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istok. — Ob 7. uri 8. m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga v Trbiž.** Ob 3. uri 23 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Trst direktni voz l. in II. razr.), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubna, Ljubno, Celovec, Mali Glodnitz, Beljak. Ob 7. uri 12 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (iz Prage direktni voz l. in II. razreda), Francove v. Hebr., Karlove v. Hebr., Marijane v. Hebr., Plzen Budejovice, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenz, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Solnograd, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztal, Beljaka, Celovca, Malega Glodnitza, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Murau, Malega Glodnitza, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Inomosta in Solnograda, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejovic, Plzna Marijanih varov, Hebr., Francovih varov, Prage, Lipskega. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osebni vlaki. Ob 8. uri 44 m. zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istok. — **Odhod iz Ljubljane dr. kol. V Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. pop. ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — **Prihod v Ljubljano dr. kol. iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.